

The Relationship Between Digital Leadership and The Effectiveness of Schools Academic Administration under the Secondary Educational Service Area Office, Area 2

Piyanut Panusupawimon

Ramkhamhaeng University, Thailand

E-mail: 6612470017@rumail.ru.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-2993-8040>

Received 30/04/2025

Revised 23/04/2025

Accepted 05/06/2025

Abstract

Background and Aim: School administrators play a very important role in applying digital technology to management to effectively develop the quality of education. Therefore, the concept of digital leadership has received much attention. Leaders with digital leadership can lead schools to keep up with changes in technology and adapt to the rapidly changing educational environment. Especially in an era where online learning and the use of digital media in learning management have become important approaches in the education system, studying the digital leadership of school administrators is currently very necessary. The objectives of this research were: 1) To study the Digital Leadership of School Administrators under the Secondary Educational Service Area 2; 2) To study the Effectiveness of Schools Academic Administration under the Secondary Educational Service Area 2; and 3) To examine the Relationship between Digital Leadership and the Effectiveness of Schools Academic Administration under the Secondary Educational Service Area 2.

Materials and Methods: The research sample consisted of 328 teachers who worked in schools under the Secondary Educational Service Area 2, which were selected by stratified random sampling. The research instrument was a questionnaire. The data were analyzed by mean, standard deviation, and Pearson's product-moment correlation coefficient.

Results: The results found that (1) Digital leadership of school administrators under the Office of the Secondary Education Area 2, Bangkok, is at a high level overall. When considering the classification of each aspect, it is at a high level. The classification of each aspect, ranked from highest to lowest, is as follows: digital communication, being a digital professional, having a digital vision, and creating a digital network for learning, respectively. (2) The academic administration effectiveness of school administrators under the Office of the Secondary Education Area 2, Bangkok, is at a high level overall. When considering the classification of each aspect, it is at a high level. The classification of each aspect, ranked from highest to lowest, is as follows: measurement and evaluation of learning outcomes, development of learning processes, and development of educational institution curricula, respectively. (3) The relationship between the digital leadership of school administrators and the academic administration effectiveness of

school administrators under the Office of the Secondary Education Area 2, Bangkok. The researcher analyzed the relationship between the digital leadership of school administrators and the academic administration effectiveness of school administrators under the Office of the Secondary Education Area 2. Bangkok Area 2 as a whole has a high level of positive relationship with statistical significance at the .01 level.

Conclusion: The results show that school administrators in Bangkok Secondary Education Area 2 are very effective in all areas of academic administration and digital leadership. Additionally, a statistically significant positive association has been shown between the success of academic administration and digital leadership, highlighting the influence of digital capabilities on educational management outcomes.

Keywords: Digital Leadership; Effectiveness of School Academic Administration; Relationship

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

ปิยบุษ ภาณุคุณวิมล

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้ในการบริหารจัดการ เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลจึงเป็นหัวข้อที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก โดยผู้นำที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลจะสามารถนำพาสถานศึกษาให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว (Bass & Riggio, 2006) โดยการศึกษาครั้งนี้มุ่งประสงค์จะศึกษาคุณลักษณะของผู้นำดิจิทัลภายใต้บริบทสถานศึกษาไทย พร้อมทั้งสำรวจแนวทางการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษา เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ทั้งนี้ การศึกษาดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษาและผู้นำนโยบาย ในการวางแผนพัฒนาสถานศึกษาให้มีความทันสมัย สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิผล การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 2) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางสำเร็จรูป Cohen et al. (2018, p.206) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 357 คน ได้รับการตอบกลับ ทั้งหมดจำนวน 328 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.88 ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) ประกอบด้วย การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เพื่อสุ่มกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละขนาดโรงเรียน และการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อสุ่มกลุ่มตัวอย่างครูผู้ตอบแบบสอบถามจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson' Product-Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย: (1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาจำแนกรายด้าน พบว่าอยู่ระดับมาก จำแนกเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การสื่อสารดิจิทัล การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ ตามลำดับ (2) ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาจำแนกรายด้าน พบว่าอยู่ระดับมากที่สุด จำแนกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหา

น้อย ดังนั้น การวัดผลและประเมินผลการเรียน การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาตามลำดับ (3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผล: ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร เขต 2 มีประสิทธิผลอย่างมากในทุกด้านของการบริหารวิชาการและภาวะผู้นำด้านดิจิทัล นอกจากนี้ ยังแสดงให้เห็นความสัมพันธ์เชิงบวกที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความสำเร็จของการบริหารวิชาการและภาวะผู้นำด้านดิจิทัล ซึ่งเน้นย้ำถึงอิทธิพลของความสามารถด้านดิจิทัลที่มีต่อผลลัพธ์ของการจัดการการศึกษา

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล; ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ; ความสัมพันธ์

บทนำ

ในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ประเทศไทยได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เพื่อเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ผ่านการพัฒนาทักษะดิจิทัลของประชาชนให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) นโยบายดังกล่าวยังเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล และการพัฒนาทักษะดิจิทัลของประชาชนในทุกภาคส่วนเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมไทยให้เติบโตอย่างมั่นคง (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2561)

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลโดยตรงต่อภาคการศึกษา โดยเฉพาะการบริหารจัดการสถานศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในบริบทของการปฏิรูปการศึกษา มีการบรรจุการพัฒนาทักษะดิจิทัลไว้ในหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ เพื่อเตรียมความพร้อมให้เยาวชนไทยสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) นอกเหนือจากนั้น ยังปรากฏนโยบายเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารและให้บริการทุกคนอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น พร้อมกับการสนับสนุนผู้ประกอบการวิสาหกิจ (SMEs) และผู้ประกอบการสตาร์ทอัพ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของการแข่งขันซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะดิจิทัล (สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล, 2563)

จากแนวโน้มดังกล่าว ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้ในการบริหารจัดการ เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลจึงเป็นหัวข้อที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก โดยผู้นำที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลจะสามารถนำพาสถานศึกษาให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว (Bass & Riggio, 2006) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่การเรียนการสอนออนไลน์ และการใช้สื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้อยู่กลายเป็นแนวทางสำคัญของระบบการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ได้ดำเนินนโยบายที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาดิจิทัล โดยให้ความสำคัญกับการยกระดับทักษะดิจิทัลของครู ผู้เกี่ยวข้องในแวดวงการศึกษา และนักเรียนผ่านโครงการที่หลากหลาย อาทิ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล การสนับสนุนให้ใช้สื่อการสอนและนวัตกรรมดิจิทัลในห้องเรียน การพัฒนาหลักสูตรด้านดิจิทัล และการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) นอกจากนั้น ยังมีมาตรการสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อเอื้อให้ประชาชนสามารถพัฒนาทักษะและความรู้ด้านดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง อันจะช่วยเสริมศักยภาพให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันในเศรษฐกิจดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน โดยการวิจัยครั้งนี้มุ่งประสงค์จะศึกษาคุณลักษณะของผู้นำดิจิทัลภายใต้บริบทสถานศึกษาไทย พร้อมทั้งสำรวจแนวทางการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษา เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ทั้งนี้ การศึกษาดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษาและกำหนดนโยบาย ในการวางแผนพัฒนาสถานศึกษาให้มีความทันสมัย สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิผล

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2

สมมติฐานของการวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 มีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง

การทบทวนวรรณกรรม

หลักการ แนวคิด เกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัล

สำหรับผู้นำในยุคใหม่ในยุคดิจิทัลที่มีอะไรเปลี่ยนแปลงมากมาย ในยุคโลกไร้พรมแดนที่ทั่วทั้งโลกหลอมกลายเป็นวัฒนธรรมเดียวกัน เชื่อมต่อกันได้รวดเร็ว ต่างก็ทำให้บริบทของสถานศึกษานั้นเปลี่ยนไปมากมายเช่นกัน การเป็นผู้นำที่ดีในยุคดิจิทัลเพื่อให้เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ในทุกวันนี้ สิ่งสำคัญก็คือ ผู้นำจะต้องมีความรู้ และสามารถใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล บนความหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งภาวะผู้นำดิจิทัล ตามทัศนะของนักทฤษฎีและนักวิชาการ มีลักษณะดังต่อไปนี้

กูร์ริธน์ สุกใส (2565: 7) ได้กล่าวถึง ภาวะผู้นำดิจิทัล ไว้ว่า พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงถึงการมีความรู้และความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการศึกษา คือ การมีวิสัยทัศน์และการเป็นผู้นำใน

การส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีในการบูรณาการการเรียนรู้ การสื่อสาร และการทำงานภายในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและตอบสนองต่อบริบทและความต้องการของผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม

วิรากร เจริญเชื้อ (2565: 4) ได้กล่าวถึง ภาวะผู้นำดิจิทัล ไว้ว่า พฤติกรรมและความสามารถของผู้บริหารในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล คือ การมีวิสัยทัศน์และความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีอย่างรู้เท่าทัน สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารอย่างเป็นระบบ และขับเคลื่อนองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างยั่งยืน

พิมพิลา อำนาจ (2566: 13) ได้กล่าวถึง ภาวะผู้นำดิจิทัล ไว้ว่า พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงถึงการมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ได้แก่ การกำหนดทิศทางอย่างเป็นระเบียบในการติดตามและดูแลการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินงาน ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแบบอย่างในการพัฒนาวิชาชีพด้านเทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึงการสร้างวัฒนธรรมความร่วมมือกับครู ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งวัดผลจากความเห็นของผู้บริหาร หัวหน้าบริหารงานวิชาการ และครูผู้สอน

สิรินาถ คงแก้ว (2566: 19) ได้กล่าวถึง ภาวะผู้นำดิจิทัล ไว้ว่า พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนที่มีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการ การสื่อสาร และการเรียนรู้ คือ การใช้หลักการบริหารที่ตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล โดยมีวิสัยทัศน์ในการกำหนดทิศทางอย่างมีระเบียบและเป็นระบบ ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแบบอย่างในการพัฒนาวิชาชีพด้านเทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึงการสร้างความร่วมมือกับครู ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย

ลัทธวรรณ วงษ์โพย (2566: 5) ได้กล่าวถึง ภาวะผู้นำดิจิทัล ไว้ว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลคือการนำองค์กรไปสู่อนาคตโดยสามารถปรับตัวได้และนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อความสำเร็จ พร้อมกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ผู้นำต้องมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มีทักษะและความสามารถในการสร้างความเชื่อมั่นและแรงจูงใจ มีการสนับสนุนการทำงานร่วมกัน และมีความคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม อีกทั้งต้องรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อช่วยให้องค์กรสามารถอยู่รอดในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

Stodd (2014, อ้างถึงใน พิมพิลา อำนาจ 2566: 19) ได้กล่าวถึง ภาวะผู้นำดิจิทัล ไว้ว่า เป็นแบบของการเป็นผู้นำที่เชื่อมช่องว่างระหว่างองค์กรทางการกับกึ่งทางการ คือ การทำหน้าที่เชื่อมโยงทั้งยังมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผู้นำที่สำคัญในยุคที่องค์กรต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้การบริหารงานต้องมีความคล่องตัวและสามารถปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความรู้และความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์และความเป็นผู้นำในการส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีในการบูรณาการการเรียนรู้ การสื่อสาร และการทำงานภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังมีการกำหนดทิศทางในการติดตามการเปลี่ยนแปลงอย่างมีระเบียบ ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรใช้เทคโนโลยีในการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างความร่วมมือกับครู ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ภาวะผู้นำดิจิทัลต้องสามารถปรับตัวและใช้เทคโนโลยีเพื่อความสำเร็จ รวมทั้งมีทักษะในการสร้างความเชื่อมั่นและแรงจูงใจ พร้อมกับการสร้างนวัตกรรมและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้องค์กรสามารถอยู่รอดในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ

“ประสิทธิผล” (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542: 667) ได้ให้ความหมายคำนี้ไว้ว่า “ประสิทธิผล” หมายถึง ผลสำเร็จหรือผลที่เกิดขึ้น

ประสิทธิผล (effectiveness) หมายถึง ผลสำเร็จที่เกิดขึ้น ประสิทธิผล (Effectiveness) เป็นสิ่งสำคัญที่ชี้วัดผลสำเร็จของการดำเนินงาน และแสดงว่าการ ดำเนินงานนั้นประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ไว้แล้ว มีนักวิชาการให้ทรรศนะเกี่ยวกับ ประสิทธิผลไว้ดังนี้

Hoy and Miskel (2001, อ้างอิงใน พิมพ์ลา อำนาง 2566: 373) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผล ไว้ว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนพิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ 4 ประการ คือ 1) การสามารถในการผลิตผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) การสามารถในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทัศนคติทางบวก 3) การสามารถในการปรับตัว และพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และ 4) การสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

ชนกานต์ เอี่ยมสะอาด (2564: 50) ได้กล่าวถึง ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ไว้ว่า ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการดำเนินงานด้านวิชาการบรรลุผลสำเร็จลุล่วง ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

กิตติชัย อาจหาญ (2565: 41) ได้กล่าวถึง ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ไว้ว่า ผลสำเร็จของงานวิชาการทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ที่เกิดจากความร่วมมือของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาในการทำงานอย่างเป็นระบบ มีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

พิมพ์ลา อำนาง (2566: 53) ได้กล่าวถึง ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ไว้ว่า คือ ความสำเร็จในการจัดการศึกษาตามเป้าหมายของสถานศึกษาอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน มีการติดตาม ประเมินผล ปรับปรุง และพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความรู้ ทักษะที่จำเป็น และคุณลักษณะตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ หมายถึง สภาพความสำเร็จในโรงเรียนเกิดจากความสามารถในการบริหารของผู้บริหารที่สามารถกำหนดทิศทางและคาดหวังผลลัพธ์อย่างชัดเจน มีระบบและสร้างสรรค์ พร้อมทั้งปรับปรุงและพัฒนาเสมอ ทำให้โรงเรียนมีประสิทธิผลในการใช้ทรัพยากรอย่างจำกัดเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น มีเจตคติที่ดี และสามารถปรับตัว แก้ปัญหา รวมถึงบูรณาการความรู้ต่าง ๆ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ผู้วิจัยได้สืบค้นและรวบรวมผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ศึกษา เพื่อมาเป็นแนวคิดในการดำเนินการศึกษา ดังนี้

กันตชาติ กุดนอก (2565: 169) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สพป. นครพนม เขต 2 มุ่งเน้นศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนใน สพป. นครพนม เขต 2 โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อประเมินระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน รวมถึงระดับประสิทธิผลของโรงเรียนในเขตพื้นที่ดังกล่าว และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับผลลัพธ์ของโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีภาวะผู้นำดิจิทัลอยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ ประสิทธิผลของโรงเรียนก็อยู่ในระดับสูงเช่นกัน โดยมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเชิงดิจิทัลที่ส่งผลต่อคุณภาพของโรงเรียนอย่างมี

นัยสำคัญ ทั้งนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับประสิทธิผลของโรงเรียนปรากฏในทิศทางบวกในระดับปานกลาง

ภูริรัตน์ สุกใส (2565: 98) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประเมินความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษา ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัลอยู่ในระดับสูง

วิรากร เจริญเชื้อ (2565: 56) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสพม. เลย์หนองบัวลำภู มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในเขตพื้นที่ดังกล่าว ผลการศึกษาเผยว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในพื้นที่นี้อยู่ในระดับสูง

พิมพ์ลา อำนาง (2566: 206) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสพป.บึงกาฬ การศึกษานี้ครอบคลุมการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำดิจิทัล การเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการพยากรณ์แนวโน้มและการหาแนวทางพัฒนา ผลการวิจัยระบุว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัลในระดับสูง และการบริหารงานวิชาการโดยรวมก็อยู่ในระดับดีมาก นอกจากนี้ยังพบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลัทธวรรณ วงษ์โพย (2566: 71) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสพม.กาฬสินธุ์ วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้คือการประเมินระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในพื้นที่ดังกล่าว ผลวิจัยพบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูง

สิรินาถ คงแก้ว (2566: 87) ได้มุ่งเน้นการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและผลกระทบที่มีต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสพป.ชุมพร เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์หลักสามประการ ได้แก่ (1) การศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนในเขตพื้นที่ดังกล่าว (2) การประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนที่อยู่ในสังกัด และ (3) การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับคุณภาพการศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนในพื้นที่ดังกล่าวอยู่ในระดับสูง โดยเมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่าทุกด้านมีค่าระดับสูงเช่นกัน นอกจากนี้ คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสพป.ชุมพร เขต 1 ก็อยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน โดยแต่ละด้านของคุณภาพการศึกษาล้วนมีค่าระดับสูงเมื่อพิจารณาแยกส่วน ทั้งนี้ พบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน โดยเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก

กุลจิรา ยะชนะนพ (2567: 102) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานบุคคลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองบัวลำภู มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสพม.หนองบัวลำภู ผลวิจัยสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก

กิตติชัย อาจหาญ (2565: 170) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสพป.มุกดาหาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เปรียบเทียบความแตกต่างวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ประเมินอำนาจพยากรณ์ และหาแนวทางพัฒนาปัจจัยบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการ

บริหารงานด้านวิชาการในโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดดังกล่าว ผลการวิจัยสรุปได้ว่าประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนที่อยู่ภายใต้สพ.มุกดาหารอยู่ในระดับสูง

ชนกานต์ เอี่ยมสะอาด (2564: 90) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ระดับของปัจจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงประเมินระดับของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนกลุ่มดังกล่าว ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลกมีประสิทธิผลในการบริหารงานด้านวิชาการอยู่ในระดับสูง

นพรัตน์ แยมโกสม (2565: 102) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสพ.ชลบุรี ระยอง งานวิจัยนี้มีเป้าหมายสำคัญในการตรวจสอบระดับความสัมพันธ์ระหว่างสองปัจจัยดังกล่าว โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผลการศึกษาระบุว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับประสิทธิผลของการดำเนินงานด้านวิชาการของสถานศึกษา การบริหารงานวิชาการโดยรวมและในแต่ละองค์ประกอบมีระดับค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดี

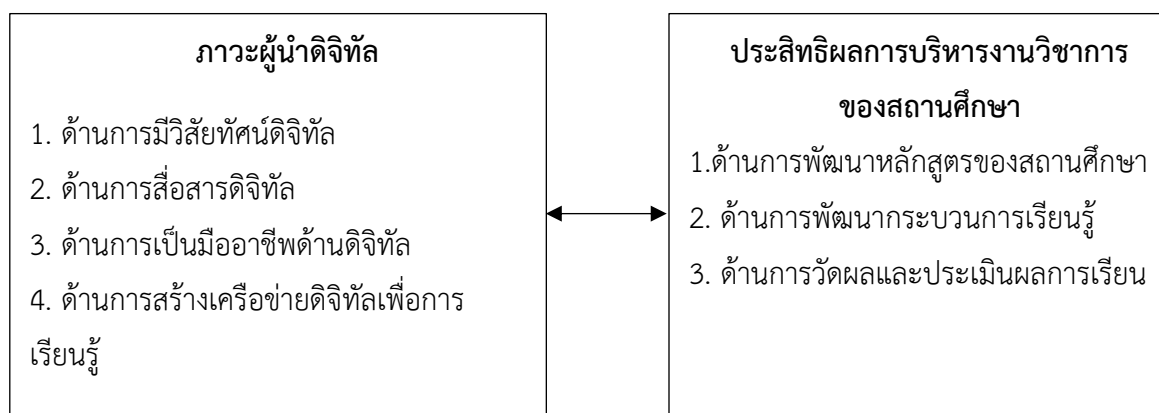
ศุภชัย บุญนาง (2565: 103) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์แนวทางการบริหารงานวิชาการ ประสิทธิผลของสถานศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างสององค์ประกอบดังกล่าว ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าระดับของการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษากลุ่มนี้ โดยรวมอยู่ในระดับสูงสุด

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยตั้งอยู่บนพื้นฐานแนวคิดที่ว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลมีความสำคัญในการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยผู้นำต้องมีความตระหนักถึงการประเมิน การจัดการ และการใช้สารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณ พร้อมทั้งสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสมและทันกับการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำดิจิทัลมีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของสถานศึกษา เนื่องจากสภาพแวดล้อมภายนอก โดยเฉพาะเทคโนโลยีดิจิทัล ผู้นำต้องมีความสามารถในการเข้าใจและบูรณาการเทคโนโลยีให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการใช้ในห้องเรียนและโรงเรียน

ตัวแปรที่ 1

ตัวแปรที่ 2

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อหาค่าความสัมพันธ์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 52 โรงเรียน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางสำเร็จรูป Cohen et al. (2018, p.206) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 357 คน ได้รับการตอบกลับ ทั้งหมดจำนวน 328 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.88 ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) ประกอบด้วย การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เพื่อสุ่มกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละขนาดโรงเรียน และ การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อสุ่มกลุ่มตัวอย่างครูผู้ตอบแบบสอบถามจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็น แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วยคำถาม 2 ข้อ ได้แก่ ประสิทธิภาพการทำงาน และขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงานที่

ตอนที่ 2 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale 5 ระดับ) ตามระดับความคิดเห็น ได้แก่ 5 = มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด ประกอบด้วยจำนวน 28 ข้อ ครอบคลุมประเด็นสำคัญเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัล การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล การสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยแบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เช่นเดียวกับตอนที่ 2 โดยมีจำนวน 21 ข้อ ครอบคลุมด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผล

เพื่อให้แบบสอบถามมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะในแต่ละตัวแปร โดยใช้วิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruency: IOC) ผลการประเมินพบว่า แบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่เหมาะสม (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปทดลองใช้กับกลุ่ม

ตัวอย่าง ซึ่งเป็นครูที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มตัวอย่างหลักของการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1951) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.985 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง และเหมาะสมสำหรับการใช้การวิจัยครั้งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยประสานงานจากบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์และลิงก์ (link) ของแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์จำนวน 357 คน ได้รับการตอบกลับทั้งหมดจำนวน 328 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.88
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติในลำดับต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการตรวจสอบและเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำแนกออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2. การสื่อสารดิจิทัล 3. การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล 4. การสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)
2. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสพม. กท 2 จำแนกออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3. การวัดผลและประเมินผล วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)
3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสพม. กท 2 วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 สรุปผลการวิจัยได้ว่า

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของครูต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 (n=328)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.34	0.62	มาก	3
2. การสื่อสารดิจิทัล	4.51	0.50	มากที่สุด	1
3. การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล	4.39	0.52	มาก	2
4. การสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้	4.31	0.59	มาก	4
รวม	4.41	0.51	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$) เมื่อพิจารณาจำแนกรายด้านพบว่าอยู่ระดับมาก จำแนกเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การสื่อสารดิจิทัล การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยรวมและรายด้าน (n=328)

ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
1. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	4.47	0.44	มาก	3
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.49	0.50	มาก	2
3. การวัดผลและประเมินผลการเรียน	4.59	0.46	มากที่สุด	1
รวม	4.53	0.41	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) เมื่อพิจารณาจำแนกรายด้านพบว่าอยู่ระดับมากที่สุด จำแนกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การวัดผลและประเมินผลการเรียน การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 (n=328)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา	ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2			
	การพัฒนา หลักสูตรของ สถานศึกษา	การพัฒนา กระบวนการ เรียนรู้	การวัดผล และ ประเมินผล การเรียนรู้	Y_{tot}
การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	0.762**	0.777**	0.697**	0.747**
การสื่อสารดิจิทัล	0.702**	0.984**	0.808**	0.809**
การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล	0.795**	0.873**	0.687**	0.771**
การสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการ เรียนรู้	0.697**	0.818**	0.649**	0.727**
X_{tot}	0.806**	0.930**	0.777**	0.827**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0 .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง ($r_{xy} = 0.827$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 สามารถนำมาอภิปรายผล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนโยบายการศึกษาดิจิทัล (Digital Education Policy) มุ่งเน้นการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในระบบการศึกษาไทย ผ่านโครงการต่างๆ เช่น Smart Classroom และการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลให้กับบุคลากรทางการศึกษา การเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างรวดเร็วทำให้ผู้บริหารจำเป็นต้องปรับตัวและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการ เช่น การเรียนการสอนแบบออนไลน์และการใช้ระบบฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงบริหาร นอกจากนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ยังมีบทบาทสำคัญในการจัดอบรมและพัฒนาผู้บริหารให้มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ กรุงเทพมหานครมีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและอุปกรณ์ดิจิทัลที่เอื้อต่อการศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ Burns (1978) ที่เน้นบทบาทของผู้นำเชิงเปลี่ยนแปลง (Transformational Leadership) ในการปรับองค์กรให้ทันต่อยุคดิจิทัล และส่งเสริมนวัตกรรมภายในองค์กร

ขณะที่ Fullan (2014) ได้เสนอแนวคิด Leading in a Culture of Change ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้นำต้องสามารถขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสมในยุคที่เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษา ด้าน Avolio et al. (2000) ให้ความสำคัญกับ E-leadership ซึ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาองค์กรและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร ส่วน Kotter (1996) กล่าวถึงแนวคิด Leading Change ที่ชี้ให้เห็นว่าการนำพาการเปลี่ยนแปลงต้องอาศัยวิสัยทัศน์และการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการสร้างความเข้าใจและผลักดันองค์กรให้ก้าวหน้า เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของกันตชาติ กุดนอก(2565) “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสพ. นครพนม เขต 2” ผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของภุรีรัตน์ สุกใส (2565) “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรดิตถ์” ได้ศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา และพบว่าภาพรวมอยู่ระดับมาก และเกี่ยวข้องกับงานวิจัยของลัทธิวรรณ วงษ์โพย (2566) “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสพม.กาฬสินธุ์” ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัล และพบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัล การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล และการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ ผู้วิจัยอภิปรายได้ ดังนี้

1.1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ความคิดเห็นของคุณครูที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัลสามารถกำหนดเป้าหมายและทิศทางในการพัฒนาสถานศึกษาได้อย่างชัดเจน โดยใช้เทคโนโลยีเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อน เช่น การวางแผนพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ นอกจากนี้ การมองเห็นโอกาสในยุคดิจิทัลผ่านแนวโน้มเทคโนโลยี เช่น การเรียนรู้ออนไลน์ (E-learning) และระบบ AI ในการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ ช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับครูต่อความเป็นผู้นำที่ทันสมัย ผู้บริหารที่สนับสนุนการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกด้วยการนำเทคโนโลยีมาพัฒนาระบบการสอน การประเมินผล และการพัฒนาบุคลากร ย่อมช่วยสร้างแรงจูงใจให้ครูเห็นถึงศักยภาพขององค์กร นอกจากนี้ การสื่อสารและถ่ายทอดแนวคิดด้านดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพให้กับครูและบุคลากร ช่วยให้ทุกฝ่ายมีความเข้าใจและพร้อมเดินหน้าไปในทิศทางเดียวกัน อีกทั้งการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ดิจิทัล เช่น การจัดหาอุปกรณ์ไอที ห้องเรียนดิจิทัล และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เสถียร ยังช่วยเพิ่มความมั่นใจให้ครูและนักเรียนว่าพื้นฐานของสถานศึกษาพร้อมรองรับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของภุรีรัตน์ สุกใส (2565) “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรดิตถ์” ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลในด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และพบว่าโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของพิมพ์ิลา อำนาง (2564) “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสพ.บึงกาฬ” ได้ศึกษาด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และพบว่าโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของสิรินาถ คงแก้ว (2566) เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสังกัดสพ.ชุมพร เขต 1” ได้ศึกษาด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และพบว่าโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก

1.2 ด้านการสื่อสารดิจิทัล ความคิดเห็นของคุณครูที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น LINE, Microsoft

Teams, Zoom และ Google Workspace ในการสื่อสารกับครู บุคลากร และนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มักได้รับการยอมรับและสนับสนุนจากครู เนื่องจากช่องทางดิจิทัลช่วยให้การแจ้งข้อมูล ข่าวสาร และคำสั่งต่าง ๆ เป็นไปอย่างรวดเร็วและชัดเจน แสดงถึงความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหาร นอกจากนี้ การใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการทำงาน เช่น ระบบการส่งงาน การประชุมออนไลน์ และการอบรมผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล ยังช่วยเพิ่มความสะดวกให้แก่ครู อีกทั้งผู้บริหารที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูผ่านการอบรมและให้คำแนะนำ จะได้รับการยอมรับในฐานะผู้นำที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัล นอกจากนี้ การใช้โซเชียลมีเดียในการสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ข้อมูลสำคัญ ยังช่วยเสริมสร้างความใกล้ชิดระหว่างผู้บริหารและครู ทำให้การสื่อสารภายในองค์กรมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัยของสิรินดา คงแก้ว (2566) “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสังกัด สพป.ชุมพร เขต 1” ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลในด้านการสื่อสารดิจิทัล และพบว่าโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของภูริรัตน์ สุกใส (2565) “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี” ได้ศึกษาเรื่องดังกล่าวในด้านการสื่อสารดิจิทัล และพบว่าโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับพิมพิลา อำนาจ (2566) “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัด สพป.บึงกาฬ” ได้ศึกษาตัวแปรดังกล่าวในด้านการสื่อสารดิจิทัล และพบว่าผลการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก

1.3 ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ความคิดเห็นของคุณครูที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารที่มีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น การบริหารจัดการฐานข้อมูล การใช้ซอฟต์แวร์สนับสนุนการบริหาร และการแก้ไขปัญหาทางเทคนิคพื้นฐาน ถือเป็นผู้นำมืออาชีพที่ได้รับการยอมรับ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม เช่น การใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลในการประชุมหรือการจัดทำเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ช่วยสร้างแรงจูงใจและเสริมความมั่นใจให้กับครู นอกจากนี้ การกำหนดนโยบายดิจิทัลที่ชัดเจน เช่น การจัดหาอุปกรณ์ดิจิทัล การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีในโรงเรียน และการส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านระบบดิจิทัล ยังช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่สนับสนุนการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครู ผ่านการอบรมและสร้างโอกาสในการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี แสดงให้เห็นถึงวิสัยทัศน์และความเป็นผู้นำที่ทันสมัย อีกทั้งการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสถานการณ์ เช่น การบริหารจัดการการเรียนการสอนออนไลน์ในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-19 สะท้อนถึงความเชี่ยวชาญและความพร้อมของผู้บริหารในการเป็นผู้นำยุคดิจิทัล ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัยของพิมพิลา อำนาจ (2566) “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัด สพป.บึงกาฬ” ได้ศึกษาเรื่องดังกล่าว ในด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล และพบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ ความคิดเห็นของคุณครูที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านเครือข่ายดิจิทัล โดยสนับสนุนให้ครูและบุคลากรใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Google Workspace และ Microsoft Teams เพื่อแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ด้านการสอน นอกจากนี้ ยังใช้เครือข่ายดิจิทัลเพื่อสร้างความเชื่อมโยงระหว่างโรงเรียนกับหน่วยงานต้นสังกัด มหาวิทยาลัย และองค์กรเอกชน เพื่อพัฒนาหลักสูตร จัดกิจกรรมการเรียนรู้ และฝึกอบรมครูให้มีทักษะที่ทันสมัย อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับการสนับสนุนทรัพยากรเทคโนโลยี โดยลงทุนในระบบอินเทอร์เน็ต อุปกรณ์ดิจิทัล และซอฟต์แวร์ที่ช่วยให้ครูและนักเรียนสามารถเข้าถึง

แหล่งข้อมูลออนไลน์ได้อย่างสะดวก พร้อมกันนี้ ยังมีการส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ผ่านเครือข่ายดิจิทัล เพื่อให้ครูได้ร่วมกันวางแผนพัฒนาการสอน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และร่วมกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังสนับสนุนให้ครูนำสื่อออนไลน์ เช่น วิดีโอการสอน คอร์สออนไลน์ และเว็บบอร์ดการศึกษามาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัยของพิมพิลา อำนาจ (2566) “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสพ.บึงกาฬ” ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ และพบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวม อยู่ระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการวางแผนงานวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพเป็นสิ่งสำคัญที่สถานศึกษาต้องดำเนินการ โดยกำหนดเป้าหมายและแผนปฏิบัติงานด้านวิชาการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาระดับประเทศและตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนมีบทบาทสำคัญ เช่น ระบบฐานข้อมูลผลการเรียน แอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา และการเรียนการสอนออนไลน์ ซึ่งช่วยให้การบริหารงานวิชาการมีความคล่องตัวและทันสมัยมากขึ้น ในด้านการพัฒนาบุคลากร ครูและเจ้าหน้าที่ในสถานศึกษาควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านวิชาการและเทคโนโลยี ผ่านการอบรมและการพัฒนาวิชาชีพ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน การติดตามและประเมินผลการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้สถานศึกษาสามารถปรับปรุงกระบวนการสอนได้อย่างเหมาะสม รวมถึงแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างทันทั่วถึง นอกจากนี้ การสนับสนุนจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมด้านนโยบาย การจัดสรรทรัพยากร และงบประมาณ เพื่อพัฒนางานวิชาการของสถานศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถเชื่อมโยงกับแนวคิดของ Covey, S. R. (1989) Stephen R. Covey ในแนวคิดการพัฒนาและบริหารการศึกษาที่เน้นความสำคัญของการวางแผนกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ และการสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันในองค์กร เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีในงานวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างการบริหารที่มีระบบและมุ่งเน้นผลลัพธ์สูงสุดให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับนักเรียนและการพัฒนาสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัยของศุภชัย บุญนาง (2565) “การบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดททท. กลุ่มกรุงธนเหนือ” ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดททท. กลุ่มกรุงธนเหนือและพบว่าโดยภาพรวมอยู่ระดับมากที่สุด เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่าประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสพ. กท 2 อยู่ระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน ผู้วิจัยอภิปรายได้ ดังนี้

2.1 การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ความคิดเห็นของครูที่มีต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน หลักสูตรของสถานศึกษามีความยืดหยุ่นและสามารถปรับให้สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถ และเป้าหมายของนักเรียน รวมถึงการเพิ่มเนื้อหาใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 เช่น การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี การบูรณาการเทคโนโลยีในหลักสูตร การนำเทคโนโลยี เช่น สื่อดิจิทัล หรือแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์มาใช้ในหลักสูตร ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากขึ้น การพัฒนาหลักสูตรโดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ การเก็บรวบรวมข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการประเมินความต้องการของนักเรียน ครู และ

ผู้ปกครอง ช่วยให้การปรับปรุงหลักสูตรมีความเหมาะสมและตรงเป้าหมาย ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตร การที่ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนมุมมองและสร้างหลักสูตรที่มีความหลากหลายและครอบคลุม การส่งเสริมการพัฒนาทักษะครู การจัดอบรมหรือพัฒนาครูในด้านการออกแบบหลักสูตรและการสอน ทำให้ครูสามารถนำเนื้อหามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของชนกานต์ เอี่ยมสะอาด (2564) เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก” พบว่าในด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติชัย ออาจหาญ (2565) เรื่อง “ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสพ.มุกดาหาร” พบว่าในด้านการพัฒนาหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเกี่ยวข้องกับงานวิจัยของนพรัตน์ แยมโกสม (2565) เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสพ.ชลบุรี ระยอง” พบว่าในด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะโรงเรียนควรออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยพัฒนากิจกรรมที่กระตุ้นการมีส่วนร่วมของนักเรียน เช่น การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การเรียนรู้ผ่านโครงงาน (Project-based Learning) และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) นอกจากนี้ ควรบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการเรียนการสอน เช่น การใช้สื่อออนไลน์ แพลตฟอร์มการเรียนรู้ และอุปกรณ์ไอที เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล ในด้านการพัฒนาทักษะครู โรงเรียนควรจัดอบรมเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์และทันสมัย รวมถึงการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการสอน ระบบการประเมินผลการเรียนรู้ควรได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพ โดยนำการประเมินแบบต่อเนื่อง (Formative Assessment) และการประเมินผลแบบสะท้อนกลับ (Reflective Assessment) มาใช้ เพื่อช่วยให้นักเรียนและครูสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง สุดท้ายโรงเรียนควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการคิดวิเคราะห์ ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น ตั้งคำถาม และค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองเกี่ยวข้องกับงานวิจัยของชนกานต์ เอี่ยมสะอาด (2564) “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก” พบว่าในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยรวมอยู่ระดับมาก เกี่ยวข้องกับงานวิจัยของกิตติชัย ออาจหาญ (2565) “ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสพ.มุกดาหาร” พบว่าในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยรวมอยู่ระดับมาก และเกี่ยวข้องกับงานวิจัยของนพรัตน์ แยมโกสม (2565) “ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสพ.ชลบุรี ระยอง” พบว่าในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยรวมอยู่ระดับมาก

2.3 การวัดผลและประเมินผลการเรียน ความคิดเห็นของคุณครูที่มีต่อเรื่องนี้อยู่ระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะความชัดเจนของเกณฑ์ กระบวนการประเมินที่โรงเรียนกำหนดเกณฑ์การวัดผลที่โปร่งใสเป็นมาตรฐาน เช่น การใช้ตัวชี้วัดที่ชัดเจนและเป็นธรรม รวมถึงการประชาสัมพันธ์แจ้งให้ครู นักเรียน และผู้ปกครองทราบล่วงหน้า การประเมินผลที่หลากหลายและครอบคลุม โรงเรียนใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย เช่น การประเมินแบบต่อเนื่อง (Formative Assessment) การประเมินผลรายหน่วย และการประเมินผลปลายภาค ซึ่งช่วยให้นักเรียนมีโอกาสแสดงศักยภาพในหลายรูปแบบ การบูรณาการเทคโนโลยีในกระบวนการประเมิน การนำระบบออนไลน์ เช่น Google Forms, Kahoot หรือแพลตฟอร์ม e-Learning มาใช้ในการวัดผล ช่วยให้การประเมินมี

ความสะดวกรวดเร็วและลดข้อผิดพลาด การให้ข้อมูลสะท้อนกลับที่สร้างสรรค์ การให้ผลการประเมินแบบสะท้อนกลับ (Feedback) ที่ชัดเจนและสร้างแรงจูงใจ ช่วยให้นักเรียนทราบจุดแข็งและจุดที่ต้องปรับปรุง การพัฒนาทักษะครูในการวัดผล โรงเรียนสนับสนุนให้ครูพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการออกแบบเครื่องมือวัดผลและเทคนิคการประเมิน เช่น การใช้ Rubrics หรือการประเมินแบบ Authentic Assessment สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภชัย บุญนาง (2565) เรื่อง “การบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร” ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร ในด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่าโดยภาพรวมอยู่ระดับมากที่สุด

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานของผู้วิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลสามารถนำเทคโนโลยี เช่น ระบบจัดการเรียนการสอนออนไลน์ (Learning Management System) และแอปพลิเคชันด้านการศึกษามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนและการติดตามผลการเรียน ภาวะผู้นำดิจิทัลช่วยให้ผู้อำนวยการสามารถใช้ข้อมูลดิจิทัล เช่น การวิเคราะห์ผลการเรียนของนักเรียน ผ่านระบบฐานข้อมูลเพื่อวางแผนและตัดสินใจในเชิงบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้อำนวยการที่มีภาวะผู้นำดิจิทัลมักสนับสนุนให้คุณครูพัฒนาตนเองผ่านการอบรมออนไลน์หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนางานวิชาการ ผู้อำนวยการที่ใช้เครือข่ายดิจิทัล เช่น กลุ่มวิชาการในแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อประสานงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับคุณครูและบุคลากร สามารถช่วยให้การบริหารงานวิชาการมีความคล่องตัวมากขึ้น ผู้อำนวยการที่มีความเชี่ยวชาญในเทคโนโลยีสามารถนำพาสถานศึกษาให้ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง เช่น การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในช่วงสถานการณ์โควิด-19 ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการโดยรวม ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัยของพิมพ์ลา อำนาง (2566) “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสพ.บึงกาฬ” พบว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ทางบวก และเกี่ยวข้องกับงานวิจัยของสิรินาถ คงแก้ว (2566) “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสังกัดสพ.ชุมพร เขต 1” พบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสังกัด สพ.ชุมพร เขต 1 มีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่คล้ายตามกันอยู่ระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ผู้วิจัยเสนอแนะแนวทาง

1.ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.1 การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ผู้อำนวยการโรงเรียนควรร่วมกับคุณครูและทุกท่านที่เกี่ยวข้องในการกำหนดนโยบายดิจิทัลและข้อตกลงร่วมกันให้เป็นรูปธรรม และผู้อำนวยการ คุณครู บุคลากรและชุมชนควรร่วมกันสร้างกลยุทธ์ดิจิทัลและแนวการปฏิบัติในการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติในโรงเรียน

1.2 การสื่อสารดิจิทัล ผู้อำนวยการโรงเรียนควรรับมือกับข้อจำกัดหรืออุปสรรคด้านการสื่อสารดิจิทัลที่เกิดขึ้นในโรงเรียนได้

1.3 การเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ผู้อำนวยการโรงเรียนควรจัดสรรเวลา ทรัพยากร เพื่อพัฒนาด้านเทคโนโลยีให้เป็นไปแบบมืออาชีพ และมีความต่อเนื่อง

1.4 การสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ ผู้อำนวยการโรงเรียนควรสนับสนุนการมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติเกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรม ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รวมถึงการมีส่วนร่วมในยุคดิจิทัล

2. ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

2.1 การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ผู้อำนวยการโรงเรียนควรกำหนดให้มีการวิเคราะห์กรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นซึ่งจัดทำโดยสำนักงานเขตพื้นที่ฯ

2.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้อำนวยการโรงเรียนควรกำหนดให้คุณครูทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

2.3 การวัดผลและประเมินผลการเรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนควรกำหนดให้คุณครูมีกระบวนการวัดผลและประเมินผลเป็นระบบ เพื่อให้การพัฒนาการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2561). รายงาน *Thailand digital outlook*. กรุงเทพฯ: กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 (ปรับปรุง พ.ศ. 2562). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

กันตชาติ กุดนอก. (2565). การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

กิตติชัย อาจหาญ. (2565). ภาวะผู้นำกับการบริหารจัดการสถานศึกษายุคดิจิทัล. วารสารการบริหารการศึกษา, 8(1), 38–56.

กุลจิรา ยะชนะนพ. (2567). การส่งเสริมภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชนกานต์ เอี่ยมสะอาด. (2564). การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

นพรัตน์ แยมโกสม. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลกับความสามารถในการจัดการนวัตกรรมการของผู้บริหารสถานศึกษา. วารสารวิชาการครูศาสตร์, 6(2), 95–106.

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. (2542). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

พิมพ์ิลา อำนาง. (2566). การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

- ภูริรัตน์ สุกใส. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลกับนวัตกรรมในสถานศึกษา*. วารสารนวัตกรรมการศึกษา, 7(1), 1–12.
- ลัทธวรรณ วงษ์โพย. (2566). *การศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา*. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- วิรากร เจริญเชื้อ. (2565). *การบริหารจัดการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา*. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ศุภชัย บุญนาง. (2565). *การเป็นผู้นำเชิงกลยุทธ์ในศตวรรษที่ 21*. วารสารครุศาสตร์, 10(2), 101–110.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). *รายงานผลการดำเนินงานประจำปีการศึกษา 2564*. กรุงเทพฯ: สพฐ.
- สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล. (2563). *นโยบายและแผนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *รายงานสถานการณ์เศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สิรินาถ คงแก้ว. (2566). *การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Avolio, B. J., Waldman, D. A., & Yammarino, F. J. (2000). *Transformational leadership and performance beyond expectations*. Academic Press.
- Bass, B. M., & Riggio, R. E. (2006). *Transformational leadership* (2nd ed.). Lawrence Erlbaum Associates.
- Burns, J. M. (1978). *Leadership*. Harper & Row.
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2018). *Research methods in education* (8th ed.). Routledge.
- Covey, S. R. (1989). *The seven habits of highly effective people*. Simon and Schuster.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16(3), 297–334.
- Fullan, M. (2014). *The principal: Three keys to maximizing impact*. Jossey-Bass.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2001). *Educational administration: Theory, research, and practice* (6th ed.). McGraw-Hill.
- Kotter, J. P. (1996). *Leading change*. Harvard Business School Press.
- Stodd, J. (2014). *The socially dynamic organization*. Sea Salt Learning.